

Szezonos animékről röviden

Írta: Catrin, Miichan, Hirotaka

A következő oldalakon fangirl és fanboy szemmel mutatunk be pár animét az őszi és téli szezonból. Röviden véleményezzük, kritizáljuk az általunk nézett sorozatokat, így megtudhatjátok, nekünk mi tetszett vagy épp mi nem.

Catrin véleményei

Elindult a téli szezon, így rögtön bele is kóstoltam néhány animébe, ennek taglalása után kicsit fangirliködöm még az őszi szezon zárásán, végezetül pedig egyéb, jelenleg is futó, nyakamon maradt címekről szólok néhány szót. Ez összesen 12 cucc, szóval csak röviden... Miichan és Hirota különben is még sok-sok új címről írtak nagy örömmre.

Téli szezonban kezdődtek

ACCA: 13-ku Kansatsu-ka

Lehet, hogy két rész után meg is találta a szezon kedvencemet? Madhouse-ék most egy nemrég befejezett mangába telereltek, ráadásul Ono Natsume művébe (*Ristorante Paradiso, Saraiya Gouyo*), akiből sugárik a kreativitás. Maga a dizájn is egészen stílusos, ez a fiktív, de modern világ pedig nagyon látványosra és színre sikerült. Madár kontinens békés

államaiban jól mutat ez az ACCA nevű, a közfeladatokat ellátó szervezet, az ellenőrző részlege pedig még csábítóbban hangzik, de még így is a karakterek fogtak meg igazán. Eleve öröm itt is, hogy nem sulis, hanem dolgozó arcokat látunk, szőke főhősünk pedig egy jelenség. Az első részben szinte nem volt jelenet, ahol ne gyújtott volna új cigire, rég láttam ekkora bagó showt (a 2. epizódban már visszább vettek), ráadásul itt már-már presztízs

kérdése a dohány. Jean emellett halál laza srác, a munkatársai jófejek, a hucigája normális, a haverja érdekes, a felettések pedig kavaro „vén bishik” (egyiküknek ráadásul Suwabe Junichi a hangja, akit furcsa ismét ennyire mélyen hallani Viktor cukiskodása után). Emellett van itt még szép nő, érdekesnek kinéző, egyelőre ködös történet szál, szóval nem epizodikus slice of life-ba fog kifutni a dolog. Már most várom a következő részt.

Az opening még, ami félelmetesen jó, a színkavalkádjával és egyedi látványával azonnal lehangol, a fülbemászó pop is

egész jó alatta a rap betétekkel. Az ending ezzel szemben nagyon visszafogott, szép táncos rajz animációval (egyre sűrűbben nyúlnak ehhez).

Chäos;Child

Új pontosvesszős cím, nem is igazán értem miért adok nekik újabb és újabb esélyt (*kininarimasu*); a *Steins;Gate O*-tól is tartok a visual novel spoilerok alapján, de a többi még annyira se csábító. Kapásból összeletrettettem az *Occultic;Nine* első epizódja a stílusával, a hadarásával és a tögylánnyal. A C;C most viszont egész nosztalgikus hat, elvégre a *Chäos; Head* vonalát folytatja, amivel ez az egész érdeklődésem elkezdődött, és ami anno könnyed szórakozás volt. Most meg is kapunk annak az évadnak az összefoglalóját (2009-es év eseményei), majd ugrottunk 2015-re, hogy kezdődhessen az új sztori. Első ránézésre a korábbi másolja, de nyilván bonyolódni fog, a karaktergárda kevésbé irritáló, de teljesen sablonos. Úgy

éreztem mostanság nincs kedvem az ilyen középsulis háremes komolykodáshoz. Az alaphangulata és misztikus-pszichológiai vonala kicsit viszont még érdekel.

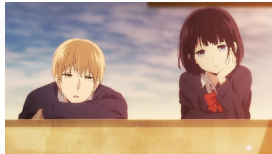
Kuzu no Honkai

Huh. Azt sem tudom hol kezdjem, így hogy kimentítálm magamból a szitkozódást a magazin hangulatának védelme érdekében. Talán ott, hogy érdekelt mit hoz most a zseniális *Fune wo Amu* után a noitaminA blokk. Annyit még azért informálódtam előtte, hogy futó mangáról van szó (a fenébe, bár elvileg lassan vége),

melyben egy főszereplő középiskolás pár tagjai valójában nem egymásba, hanem tanáraikba szerelmesek... Bánkódásuk enyhítésére pedig egymásnál találnak vigaszt. Tiszta szappanopera, felkelti a figyelmet, de azonnal el is hinti: mi ez a marhaság? Itt baj lesz, főként ha az egész reális problémák és megoldások helyett óriási drámázásba megy át. És naná, hogy átmegy! Eleve az első résznek ez a komor, fájdalmas, esetlen hangulatvilága, kész kínzás. A karakterek nonszimpatikusak, fanatikusak és

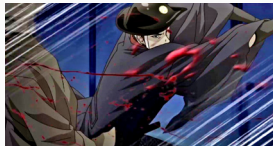
buták. Ráadásul nem elég, hogy tanárok a kiszemeltek, az egyik még oniichan is (nem tudtam mi hiányzik). De a lényeg: a két szerencsétlennek első ránézésre észébe sem jut úgy összefogni, hogy valamilyen tervet kieszelve, mondjuk magukba csábítsák a kiszemeltet, amúgy pedig haverkodjanak (hasonlóan a *Toradorához* cukiskodás, hülyélés vagy akármí); vagy legyenek szeretők, oké, enyhítsék a hiányt, de hogy ezt ilyen drasztikus hangulatban tegyék mellőzve a haverkodást vagy a lazaságot. Mondjuk lehet a japán mentalitás vagy a szüziesség kezelése miatt fut ki ez ennyire

kínosba, csak... A fenéket akarom én mentetgetni őket. Mindegy, úgymis a szexualitása és a műbalhéja miatt fogják ezt nézni az emberek... Bűnös élvezet? Egyelőre csak fájdalom. A második részben tovább bővült a kör két szerencsétlennel, akik a főhősökre szerelmesek. A leszbikus lány még értelmesebb is lenne, de ő se maradt ki a saftos jelenet szórásból.

Onihei

Érdekes, hogy ebből a szigetországbán népszerű címből (csak) most készül anime is. Az eredetije egy 1967-ben indult regény, mely az Edo-korszakba, egy ördögi bűnülőző, Hasegawa Heizou nyomozó történetébe kalauzol. Első látásra mindezen vonz: karakterek, közeg, hangulat, lát-

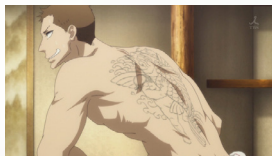
vány, zene... A története az, amitől tartok egy kicsit, remélem nem fullad érdeklenségbe vagy unalomba. Mindenesetre meggyőzően indult, végig lekötött az első eset, a brutalitása is nekem tetsző mederben folyik, és volt egy nagyon jó család jelenet is a végén. Külön tetszenek a rajzolás megoldásai, valamint ahogy ötvözi a 2D-t és a 3D-t.

Shouwa Genroku Rakugo Shinjuu 2

Várós volt a Rakugo folytatás, még úgy is, hogy nálam nem talált be annyira a drámája. Azért azt nem vitatom, hogy a tavalyi év egyik legszínvonalasabb animéje lett. Nem spoilereztem le magamnak a mangából semmit, így érdekel, hogy alakul Yota karrierje, Konatsu anyasága és Kiku élete. Ki vagyok éhezve a karakter interakciókra, mivel az volt az egyik legjobb szegmense a múltas évadnak is. Aztán persze itt vannak nekünk még mindig a zseniális seiyuuk. Seki Tomokazu mondjuk ritka fárasztó szerepet kapott, de bízom benne, hogy egyre szimpatikusabb lesz (még ha nem

is vetkőzi le teljesen Yota baromságait). Ami pedig az érzelmi töltet illeti, jó lenne, ha itt most nem futna ki az egész hasonló drámába. Mondjuk Kiku halála zárásként reális, de azt egyáltalán nem bánám. Inkább a többiek részéről ne legyenek túl nagy életfájdalmak és akkor jóban leszünk (ennek fényében lehet még az előző évadal is közelebb kerülnék egymáshoz).

Őszi szezonból befejeződtek

Fune wo Amu

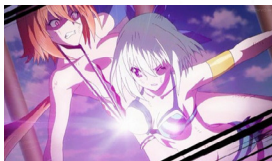
Körülbelül decemberig úgy éreztem megtaláltam a 2016-os kedvencemet a szótárszerkesztők személyében. Zseniálisan elhivatott, hétköznapi és családi hangulat, szimpatikus karakterekkel és slice of life-fal. Aztán berántott a Yo! háj, így a Fune a második helyre került, de annyi baj legyen! A nagy időugrás mondjuk elég hirtelen jött, de egyáltalán nem bántam, sőt! Így volt az igazi. Érdekes volt látni Kaguyá-

seit illeti, egyáltalán nem bántam, hogy így alakult a végére, dobott az egész anime realitásban még egyet. Szumma a Fune ment a kedvenceim közé, nagyon kedves, kerek, és emlékezetes darab.

Keijo!!!!

Valahol a Yuri on Ice utolsó epizódja előtt már annyira nem tudtam mit kezdeni magammal, hogy gondoltam amolyan elterelő hadműveletként gyors ledarálom a segg-mellbedobással bunyós lányokat. Azt kaptam, amit vártam: mókás perceket. Ritka nagy baromság, de a szórakoztatóbb fajtából, csodálkozom is, hogy a fiúk körében itthon nem szólt ez nagyobb. Mond-

juk az ecchi fanservice egész normális mederben folyt, így lehet vannak, akik nem kaptak eleget... A Xebec amúgy tetszetős látványt nyújtott, kedvelem az ilyen vastag körvonalakat, a zenéi pedig kellemes, fülbemászó, egyen darabok.

Kedvenceim a jobbnál jobb képeségek, ezeken nagyokat nevettem. Legmeredekebb jelenségek talán a bimbós támadások voltak. Ott már köpni-nyelni nem tudtam. Mindenesetre hasonlóan a Touken Ranbuhoz számomra ez sem emelkedett felül középszerűségén, mivel mindegyik karakter érdektelen maradt (nem-hogy a nevékre, már a kinézetükre sem emlékszem *kis túlzás*), sztorit illetően nincs miről beszélni. És hogy beváltotta-e elterelő célját? NEM! Ó, ha tudnátok mennyi dolgáról asszociáltam folyamatosan a Yo!-ra. Hehe.

Touken Ranbu: Hanamaru

Uhh, nálam ez kéz a kézben járt a Keijo-lal. Szórakoztató, de középszerű maradt. Az aranyos szépfiúk hol mókások,

hol érdektelenebbek. Viszont továbbra is állítom, hogy a játék rajongóinak ez egy szuper ajándék sorozat lehet. De nekem, mint kívülről nézőnek totálisan távoli, megfoghatatlan és tömény maradt. Ami pedig még rontott az összképen az a végén lévő hangvétel. Miért kellett komolyabbra venni a figurát? A harcba vonulós betétek amúgy is sokszor a legunalmasabb részek voltak. Mindegy, várom az ufotable változatot. Bár nem hiszem, hogy az sokkal inkább nekem való lesz. Kíváncsi vagyok a fangirlöknek hogy csapódik majd le egy komolyabbnak kinéző sorozat. Lehet inkább néznének helyette Hanamaru 2-t?

ék mennyire a hivatásuknak élnek, kaphatunk volna tőlük kicsit több romantikát is (talán Majime konzervatív személyiségével volt a legnehezebb azonosulni). A végén lévő mini jelenetük, mondjuk még így is (szimbolikusan és ténylegesen is) megkoronázta a sorozatot. Külön öröm volt viszont Nishiokát és Remit gyerekekkel egy család-ként látni. Rendesen szurkoltam, hogy kapjunk egy ilyen jelenetet, szerencsére befért. Ami pedig Matsumoto-sen-

Yuri!!! on Ice

ÖMLENGÉS KÖVETKEZIK Konkrétan meglepődtem, hogy a múltkori számban mennyire visszafogottan és röviden nyilatkoztam az év animéjéről! Előre elnézést kérek, hogy a sorozatról most is csak keve-

set, ellenben az élményemről rengeteget ide vetek, továbbá a csapongószámért is (lehet, hogy még mindig nem tudom a rajongószámot szalonképesen tálnai, vagy csak túl sokat engedek meg magamnak?). Ajánlom az ismertető cikket, ha valaki esetleg elkerülte volna, és bővebben érdekelné a Yoi. Persze a hájpom nekem is valahol akkor vált egyértelművé, amikor Viktor és Yuuri többé váltak pusztá fanservice-nél, attól kezdve pedig csak növekedett és azóta sem áll meg. Imádom! Valahol persze mindenki azt látja, hogy itt ez a meleg pár, erről szól az egész, erre nyáladzanak a lányok, de lényegesen többről van szó. Minden részletébe szívesen merül el az ember, az egész gondosan megtervezett a koris dolgoktól kezdve a zenéken át a karakter

célokig és kapcsolatokig. (Érdekes egyébként, hogy vannak akik pont azt sajnálják, hogy nem lett igazán BL a cucc, én pedig piszkosul örülök, hogy mentesült annak kitévől. A canon pár tényét tagadókat pedig nem is próbálom megérteni.)

Szumma nem igazán érdeklődöm sem a sport, sem a bishougen animék iránt, ettől is csak egy kis Free!-hez hasonló szórakozást vártam, de nagyon durván rám cáfolt. Az ismertetőben valamennyire próbáltam ezt (az elsől látásra fel nem tűnő) egyediségét bemutatni, bár a fangirl ködtől nehéz szüles volt, ezt elismerem. Kévs anime moztogatt meg ennyire (folyamatos infók olvasása, egy rész többszöri megnézése, epizódonként aktív élvezetes fórumozás, fanart keresés), olyat pedig nem igazán szoktam, hogy a - rengeteg néző miatti - gyenge minőségű élő adást kövessem a neten (kész kínzás volt egyébként a japán reklámblokk az utolsó rész előtt).

Eddig ha összeszámolom, körülbelül háromszor láttam és tervezem a magazin megjelenése után ismét újranezni a Yoi-t.

Nem lehet betelni vele, és még így sem vagyok teljesen elégedett. Kapkodós volt, az utolsó epizódba félelmetes, hogy mennyi mindent belecsúfoltak, nem is fért bele minden, amit terveztek: a páros kori csak félig ment le, Yuuri utolsó záró korija teljesen kimaradt (pedig még a zene is megvan hozzá!)... És még így is azt mondom, hogy szeretem ezt a hirtelen zárását, ahogy a főszereplők egymásra hatottak, zseniálisan koriztak és a konklúzió (nem teljesen ezt vártam és mégis sokkal jobban örülök neki)!

A zenéjét azóta is széthallgatom, reménykedem páros figura kiadásában és egyéb lázas tevékenységek. Magam is

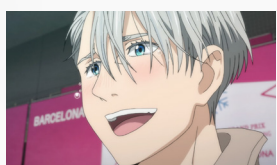

melegpödtem mennyire betalált nálam.

Remélem a BD-re az animáció is javul, mert az sokszor egészen rémséges volt, de a poén, hogy még így is érződött az adott előadás színvonala.

Néhány imádni való moment a sorozatból spoileresen, hogy valami konkrétumot is írjak:

- Viktor onszenes fanservice jelenetei
- Yuri poszterektől hemzsegő szobája, és ahogy kénytelen lesznedni azokat
- a katsudon mánia (nem egy étteremben teszteltem azóta)
- az Agape és az Eros ötlete
- összes ViktorxYuuri jelenet, különösen: Viktor fejének megérintése, a parkolós vita, a csók, az előadások előtti inspiráló mondatok, a reptéres viszontlátás, a közös hotelszoba, Yuuri páros esküvői gyűrű vásárol, a lényegében eljegyzős jelenet, a többiek reakciója a pubban, a gyűrűk állandó csillogása és fókuszja, a tény, hogy valóban Yuuri invitálta Viktort, Viktor sírása az utolsó részben, az utolsóként tökéletes szabadprogram, az ezüstöt illető öröm, a karrier folytatásának elhatározása, a közös

Fellépésük, az orosz találka, tuti van, amit kihagytam

- a többiek előadásai, különösen Yuri-óé, vagy a végén JJ nagy bukása

- ahogy Yurio a végén kikorizza a lelkét azért is, hogy maradásra motiválja Yuurit, ezzel pedig épphogy megnyeri az aranyérmét

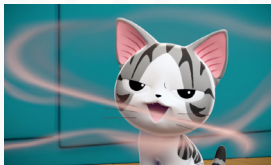
- Otabek kellemes megjelenése, és az általa behozott 9. szimfónia, mint legkreatívusabb zene

Mit mondhatnék? Irány a következő cím véleményezésére különben itt ragadok.

Egyéb futó cím

Chi's Sweet Home (2016)

Továbbra is imádom Chit és a Yamada családot ebben az új formátumban is. Félelmetesen működőképes ehhez a kódomo sorozathoz ez az egyszerű, de szépséges full CGI. Egyedül az opening az, ami még mindig agybaj. Szeretnivalók és szórakoztatók cicánk kalandjai, ráadásul azt is

megtudtam, hogy Youhei anyját Miwának, apját pedig Kentónak hívják (ez a korábbi sorozatnál vagy elkerülte a figyelmemet vagy nem említették). Egyedül az zavar, hogy a régihez képest vannak sokkal butább megmozdulások, akár a karakterek, akár a történetvezetés részéről. Néha ritka nagy hülyeséget csinálnak Yamadákék. Elég csak az egyik legutóbbi fázis részre gondolni, ahol az egy dolog, hogy senki nem takarozott vagy öltözött be jobban, de az anyuka végig meztláb tolta!!! Történetileg pedig totálisan kiverte nálam a biztosítékot az éjjeli macska diszko. Mégis ki a fene találta ezt ki? Miért így oldották meg a titkos találkát? Miért lett ennyire kínosan róhejes? Többet ilyen ne, és minden rendben.

Dragon Ball Super

Ahogy múltkor említett, most filler epizódok mennek február elejéig, amikor megkezdődik az új arc. Ráadásul a spoilerok szerint Bulma tehetségével kezdődik (Brának már épp ideje érkezni). Véeéegreee a sorozat eleje óta erre a Fanservice-re vá-

rok! Szóval már most ki vagyok készülve az örömtől. Addig is hülyébbnél hülyébb és mókásabbnál mókásabb kitöltő epizódokat kaptunk. Pl. baseball meccs az univerzumok között, külön poén volt benne Yamcha szivatása, Goku megasszaszinolása és arcoskodása Hittel, Gréto Szájában film forgatása, amiben Gohant megcsókolja egy random idol csaj, de Videl intelligensen nem balhézik, sőt. Meglepően szórakoztató egy-két rész, ahhoz képest, hogy közben gagyik is. De nincs mit tenni, így szeretlek DB. Ja, és új ending érkezett, ami az előzőhöz képest kevésbé katasztrofális. Ráadásul februárban új opening is érkezik, ez lesz a Superben az első OP váltás, szóval tudtjára még hány résznek nézünk elébe!

Mobile Suit Gundam: Iron-Blooded Orphans 2

Itt is érkezett így a fele után új OP és ED, amik gyengébbek az előzőeknél, de szintén élvezetesesek. Magáért a sorozatért

amúgy kár. Túl sok felesleges karakteren időzik, ahelyett, hogy csak 1-2-re koncentrálna rá jobban. Így hiába szimpatikusak, nem lehet eléggé megszeretni őket. Még mindig Mikazuki a legnagyobb arc, vicces ahogy a két lány epekedik utána. Ismét volt úrstrici és hárem epizód, mintha csak az első évad felélné járnának... történetem már valami. A szóke bishi is csak jól néz ki a nagy kék szőnyegen a szokós irodájában, kár hogy veszett nagy loli fan. Nemrég is volt egy elég pedit jelenete a kicsajjal. Ez még hiányzott az eddigi Gundam élményeimből, szóval most kipipáltam, nem szívesen.

Miichan véleményei

Nagyon vártam a januárt, a sok kiszemelt anime miatt. Ugyan elkezdtem olyat is, aminél kijelentettem, hogy nem fogom követni, és kiderült hogy egész nézhető, de akadt olyan is, amit az első pár másodperce után abbahagytam. Nézzük sorban mit is néztem.

Masamune-kun no Revenge

A történet középpontjában lévő Ma-kabe Masamune kiskorában el volt hívza, emiatt gúnyt üztek belőle mások. Egy lányba volt szerelmes, akit gyerekként megismert, neve Adagaki Aki. A lány a „malac” gúnynévvvel vissza is utasította. Emiatt a múltbéli esemény miatt a fiú kemény edzéseknél köszönhetően megváltozott (lefogyott, pötytyet nárcisztikus lett). Jövőbeli célja és bosszúja, hogy Adagaki Aki beleszeressen.

A téli szezonból ezt vártam a legjobban, még az előzetesét is megnéztem, amit nem igazán szoktam megnézni. Nagyon szeretem a szép grafikával készült animéket/mangákat, ez mondhatni nálam az első számú szempont, mikor animét/mangát választok. Nem a legjobb ötlet így választani, de kevés esetben választok rosszul. A legjobb, hogy a Masamune-kun no Revenge túl is tett az elvárásaimon, hiszen nem elég, hogy káprázatos a grafika, nagyon jó az opening és az ending is, ráadásul még a történet is jó. Na jó, az openingben csak annyi kifogásolnivaló van, hogy feleslegesen leplezték le a fényképen lévő szereplőket. Ez mély nyomot hagyott bennem. Visszatérve a többire, a szereplők is tetszetősek. A kedvencem Yoshino Kowai és Kojuurou Shuri. Nagyon cuki a megjelenésük, Kojuurounak még a személyisége is aranyos. Adagaki hűvös viselkedése is találó. Masamune viszont néhol elég idegesítő, néhol menő és van amikor röhejes. Az első két rész alapján

az egész nagyon megfogó. Már az elején vannak váratlan történések. Szerintem többször megnézhető animére számíthatunk. Mindenkinek ajánlom az elkezdését.

Fuuka

Január 6-án kezdték el a zenés, romantikus iskolai animét. A történet kezdetén megismerjük Haruna Yuut, aki Tokióba költözött a növéreihez. Épp a délutáni bevásárlás után tart hazafelé, közben twitterizik (magába forduló, twitteren kommunikáló kocka a főszereplő), majd váratlanul ráesik egy lány akit Akitsuki Fuukának hívnak. A lány azt hiszi, hogy a bugyiját szeretné lefotózni, ezért összetöri

a fiú telefonját, felpofozza és tovább áll. Fuuka nem veszi észre, hogy ott hagyta az egyik CD-t a földön. Vajon ennek a CD-nek köszönhetően fognak újra találkozni és közelebb kerülni egymáshoz?

Már az első rész egész eseménydús volt, mondhatni egy pillanatra sem tudtam lenni a szemem a képernyőről. A később-

biekben várható drámai pillanat, amire az openingben rá lehet jönni, mégis az első rész nagyon életvidám, Fuukának köszönhetően. Amit sajnállok, hogy jó esetben csak egy hetet kell várni a folytatásig. Miután megnéztem az első részt, már kerestem volna a másodikra, persze még nem tudtam megnézni. A főszereplő telefonba bújása szimpatikus, de az egész történetben eddig Fuuka megjelenése, stílusa tetszik a legjobban. A grafika itt is nagyon szemet gyönyörködtet. Az opening kicsit jobban tetszik, mint az ending, de plusz pont, amiért pörgős az ED is. Azt hiszem a többi résznél is végig fogom hallgatni. Á, és az előzetesben mutatnak még egy fontos szereplőt, emiatt naaaagyon várom a következő részt. Aki szereti a romantikus, zenés/idolos/bandás animéket, amikben szerelmi sokszög és dráma van, az kezdjen bele, nem fog csalódást okozni. Persze még a további részben elronthatják, de remélem nem fogják, mert az nagyon lehangoló lenne.

Kuzu no Honkai

Ebben a történetben két középkor-lás fiatal szomorú viszonzatlan és tiltott szerelmének leszünk a részesei. Hanabi Yasuraoka az osztályfőnökébe Kanai Narumiba szerelmes. Awaya Mugi pedig a volt magántanárába Akane Minagawába. Az első részben megismerkedünk a szereplőkkel és láthatjuk milyen kapcsolatban állnak egymással, és hogy jutottak el odáig, hogy a két fiatal járni kezdjen.

fókuszáljon. Nagyon drámai, tényleg, de eltűzött. Jaj nehéz úgy írni bármit, hogy közben ne lőjem le az egészet, de simán lehetnének barátok, akik segítenek szétválasztani a két tanárt, hogy esélyük legyen azzal lenni, akivel szeretnének. Mivel itt a két tanár is kezd érzéseket táplálni egymás iránt. Sajnos így elveszti az értékét a sorozat, maximum annyi marad, hogy hátha a két szereplő egymásba szeret, és annak lépései, ahogy megváltoznak. Vagy végigszenvedik az egészet, és a végén a néző is eret vág a drámai hangulatban. Megemészte az első részt, rosszabb benyomást kelt, mint mikor néztem. Viszont az opening és ending nagyon passzol az egészhez, olyan elborult. A grafika elemgy kategóriába esik, nem csúnya, nem is olyan, hű de szép. Dobni nem fogom, de várni se fogom a további részeket. Ajánlani se ajánlanám.

Seiren

A történet középpontjában Souichi Kanata, egyszerű középkor-lás tanuló áll.

A való életben is eljön egy diák életében a pályaválasztás, és a vele járó aggodalmak (kivéve, aki már kiskorában rájön, mi szeretne lenni). Szegény fiú nem tudja mivel szeretne foglalkozni, és igazából nem szeretné abbahagyni a diák életet. Barátja Ikuo Nanasaki segít neki nyelvtanból, nehogy megbukjon. Ezt miért említettem meg? Mert Kanata elkezd a tanulásra fókuszálni, későbbiekben pedig osztálytársuk Hikari Tsuneki (az osztály legnépszerűbb lánya) is csatlakozik hozzájuk. De vajon mi a terve Hikarinak azzal, hogy elkezd közelebb kerülni Souichihoz? Hát ez majd kiderül.

Ebben az animében a három főhős-nő és Souichi a lényeges karakterek. Mint ahogy az Amagamiban is történt: van egy főhősünk, aki mindig más lánnyal jön össze, az egész, mint egy VN. Kapcsolódik is az Amagamihoz, de nem kell hozzá ismerni, külön története van, új szereplőkkel. Egész ígéretesnek tűnik az első rész alapján. Ez a pályaválasztási rész beleillik,

érdekes, az egész komoly hangvételű, ami keveredik Hikari Tsuneki vicces megjegyzéseivel, amivel ugatja a fiút. Az egész olyan édes savanyú. A komolyság keveredik a humorral. Az opening-ending egyszer nézhető, nagyon nem fogtak meg. Mikor először megpillantottam, hogy ki jött a rész, eldöntöttem, hogy nézni fogom. Nem bántam meg, várom a folytatását is. Minden sulis anime kedvelőnek ajánlom, főleg annak, akinek az Amagami SS tetszett.

Kobayashi-san Chi no Maid Dragon

A történetben megismerjük Kobayashi-t, aki irodai munkát végez. Egy nap részegen megment egy sárkányt és megkérdezi, van-e kedve nála lakni. Másnap a sárkány elmegy az otthonába, hogy tényleg vele éljen. Kihinné, hogy Kobayashi végül megengedi.

A borító alapján viccesnek tűnt, ezért döntöttem az elkezdése mellett. Jól is

választottam, mert egy humoros animébe botlottam, bár sokra ne számítsen senki. Mivel slice of life, így hatalmas története nincs, viszont nagyon jó egy-egy fardatbb nap után. A mindennapi élet egy kis misztikummal és rengeteg vicces pillanattal jót tesz a nevető izmoknak. A kivitelezés viccesen alacsony költségvetésű, de pont megfelelő. Az opening és ending elmege, egyszer nézhető és hallgatható. Mindenki ajánlom, hisz a fiúk is láthatnak pár óriási mellet.

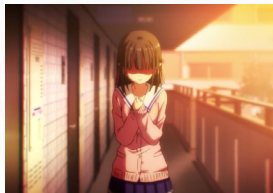

Nyaneko Days

Konagai Yuuko első éves középiskolás lány. Nem túl beszédes, nehezen illeszkedik be az osztályába. Kedvenc helye az

kitalált barátához beszél. Mivel a műfajnál slice of life jelölés volt, így kissé másra számítottam, de vicces, és meglepően nem túl perverz. Plusz pont, hogy csak 4 perces. Ajánlom a fiúknak, egész aranyos.

otthona, ahol három imádni való cicalány várja. Ezek a csepp cicák ember kinézetű macsek, és a lehető legcukibbak. Egy rész mindössze két perc, így mindenkinek ajánlom, aki szereti az imádni valóan kuki dolgokat. A grafika nagyon megtetszett, és anyyira édesek a cicák. Konagai pedig átlagos, mégis valamiért anyyira édes a megjelenése. A későbbiekben további szereplők is megjelennek. Ez az anime olyan, mint egy finom torta: szemet gyönyörködtető és édes.

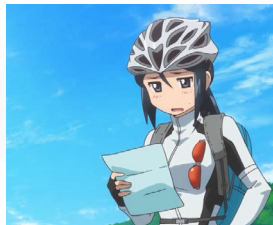
Minami Kamakura Koukou Joshi Jitensha-bu

Maiharu Hiromi Nagasakiból költözött Kamakurába. Az első évet a Minami Kamakura középiskolában kezdi meg. Az évnnyitó napján biciklivel indul iskolába, pedig utoljára kiskorában biciklizett. Úgy száguldot le egy dombról, hogy még azt se tudta, melyik a fék, vagy hogy a pedállal hajtjuk a

biciklit. Bele is botlik Akitsuki Tomoéba, aki segít neki megállni. A két lány ugyanabból az iskolából való. Hiromi Tomoe segítségét kéri a biciklizés újratanulásában. Az élete megváltozik, miután hallja osztályfőnöke beszédét és látja a szélsébeben száguldo biciklis lányokat.

Az anime műfajilag sport, iskolai és én még a slice of life-ot is hozzátenném. Elsőre tipikus slice of life-os hangulat érződött. Az első rész kis bemelegítés a későbbiekhez. Az iskolai beszédek (például az igazgató és az osztályfőnök beszéde nagyon tetszett), a szinkronhangok karakterhez illőek. A két lány egész gyorsan összebarátkozott. Maiharu Hiromi olyan kis butácska, ettől egész komikussá válik az egész. Itt is a barátság és az emberi célok elérése a legfontosabb mondanivaló. Plusz pont a végén lévő rövid előszereplős részlet. Az első rész végén például azt magyarázzák el, hogy válasszon az ember biciklit. Pár perc az egész, mégis hasznos tudnivalók-

One Room

A történet rövid és egyszerű. Van három lány és a főszereplő, azaz a néző. Effektív semmi érdemleges nem történik, hétköznapi dolgoknak, mint pl. egy vásárlásnak lehetünk részesei, és a lány hozzánk beszél. Mivel ez alapjáraton férfiaknak készült, így elég nevetséges volt nézni, én inkább egy pszichés problémával küzdő lánynak gondolnám, aki egy nemlétező,

kal lesz gazdagabb a néző. Az opening tetszetős, a címe *Jitensha ni Hana wa Mau*, az ending nekem jobban tetszett zeneileg, a címe *Niji Yume Road*. A sportkedvelőknek ajánlanám elsősorban az animét. Fontos még megjegyezni, hogy az anime csupa lányból áll.

Marginal#4: Kiss kara Tsukuru Big Bang

A történet egy négytagú fiú idol csapatról szól. A tagjai név szerint Nomura R, Nomura L, Kirihara Atom, Aiba Rui. Az első rész elején debütálnak egy fesztiválon. Egyből azt hihetnénk, hogy valamilyen fényűző iskolába járnak és egy újabb mesészip környezetű idolos animében van részünk. A Marginal#4 tagjai viszont egyszerű középiskolások, az anime betekintést nyújt az átlagos hétköznapjaikba is.

Mivel egyaránt szeretem az idolos animéket és a bishiket, persze hogy el-

kezdtem. Tetszik az anime egyszerűsége, egyedül a koncertek, amik varázslatosak, a többi mind átlagos. A szereplők nagyon kedvelhetők (főleg az ikrek, hehe, és még

egy plusz pont Atom és Rui egymás felé viszonyulása). Az anime elején lévő *Hyakuman kai no ai Revolution* című szám tetszik eddig a legjobban, vagy ötször meghallgattam, miután láttam az első részt (sikeresen megtaláltam a teljes verziót belőle). Az ending zeneileg egyáltalán nem tetszik (*We Me* a címe, és szintén a Marginal#4 seiyuui éneklük).

Urara Meirochou

A jóstanoncok tanuló helye a főváros, Meirochou. Minden 15. életévét betöltött lány meghívást kap a fővárosba, hogy megtanulja a jóslás rejtelmeit. Céljuk a 10. szintről felemelkedni az 1. szintre, ahol az Urara címet lehet megszerezni. Ezért a címért indul Tatsumi Kon, Natsume Nono és Koume Yukimi. Az egyedüli, akit más

cél hajt a főszereplő, Chiya. Már kiskorától várta a napot, amikor lejőhet a hegyről Meirochouba, bár nem tudta hogy mibe keveredik. A négy lány elég hamar találkozik egymással, és viccesebbnél viccesebb helyzetbe kerülnek Chiyának köszönhetően, hisz a hegyen nevelkedett lány igazi vadember módjára viselkedik.

Ez a misztikus anime először a borító alapján tűnt érdekesnek. Az első rész hihetetlenül gyorsan eltelt, kérdéseket hagyva maga után, amikre a későbbiekben kaphatunk választ. Ez a sorozat is az aranyos kategóriába esik, a szereplők ultra cuki kislányok. Érződik az animén a férfiaknak szánt szándék is, mivel a meztelenséget nem bírták kihagyni. Szerencsére ez szintén vicces helyzeteket szül, így nem lehet panaszom rá. A zene aranyos, az opening címe Yumeji Labyrinth, az ending címe Go to Romance. Remélem a komédia mellett egy érdekes rejtélyre is fény derül, addig is várható a következő részt. Szerintem egy belepillantást mindenkinek megérhet, már aki szereti a misztikus történeteket.

Kono Subarashii Sekai ni Shukufuku wo! 2

Az utolsó nagy harc után járunk, mikor Kazumát készülnek letartóztatni. Elsődleges cél kiszabadítani vagy bebizonyítani ártatlanságát. Eljött az idő megmutatni, mit tudnak hű társai. Az anime hozza az előző széria színvonalát vicces jelentekben, még az opening zenéje is jó. Az egyetlen mérhetetlenül kiakasztó dolog, amiért eláshatják magukat a készítő az nem más, mint a grafika. Szemmel láthatóan rosszabb lett. Nem is értem minek sűrgették a folytatást, ha ennyire nem figyelnek oda rá. Nagyon vártam, de amit látok az nem túl rózsás. Most tényleg csak a poénok teszik nézhetővé, amiknél ugye ha nem figyelnek unalmassá válnak, és akkor lesz vége.

Körülbelül ennyit kezdtem el, egy-kettőt kihagytam, de se baj. Összességében ez a szezon egész ígéretesnek tűnik. Remélem, nem fogják a további részeket elrontani a még el nem rontott animékben.

Hirota véleményei

Magamhoz képest egész sokmindent nézek, ami fut, meg is lepett, hogy mennyit írtam. No sebj. Kezdjük a friss címekkel, utána pedig a őszi szezonos címek jönne

Chain Chronicle

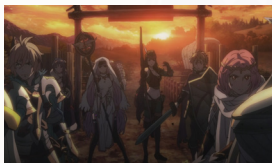
Fantasyt rég néztem, épp ezért most bevasztottam egyet. Kissé félve egy játékadaptációt kezdtem el, szerintem nem kell ecsetelni, hogy miért para. Simán lehet unalmas, még akkor is, ha nem ismerjük a játékot. Hiro flashback: "Ez a Blazblue egy katasztrófa".

Egyelőre azonban úgy néz ki szerencsém lett. Hála az első film korai kiadásának, bővebben tudok véleményt mondani az animéről. Mindezt teszem úgy, hogy nem ismerem az alapművet.

A játék a Sega fejlesztésében és kiadásában, mobilalkalmazás formájában jelent meg 2013-ban. Az RPG műfajú játék természetesen semmiféle újdonságot nem vonultat fel, a tipikus fantasy vonalakat kapjuk. Aki látta a Deltora Quest című animét, nagyjából tudja az alapfelállást is: virágzó birodalom, mindenki boldog, de jött a gonosz (kreatív nevek: Black Army és Black King). Továbbá kell egy varázstárgy is, ez lesz a Chain Chronicle nevű könyv. Perse vannak, akik ellenállnak a fekete

seregek, az ő kalandjaikat követhetjük nyomon.

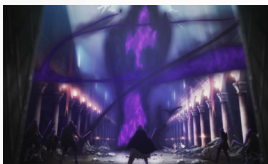
A cím egy 12 részes sorozatból és 3 filmből áll. Ez utóbbi egy az egyben a sorozatot dolgozza fel. Az első film ennek megfelelően az első 4 résszel egyezik, amit streameltek is a Crunchyrollon. Szóval már előbb tudhattuk mi lesz a tv sorozatban, mint ahogy azt leadták volna.

Ami tetszik

A grafika gyönyörű. Nagyon szép, részletek a távoli tájak és a közeli környezet is. A nagy totálokat pedig öröm nézni. A karakterek is kelően részletek, bár a tájra kicsit jobban ügyeltek. Mondjuk az annyival könnyebb, hogy nem mozog. A páncélok, fegyverek is tetszetősek. Az eddigi harcok látványosak, dinamikusak, jók az animációk és a kameramozgásokban is találunk remek szöveget (FPS mód ütött). A Graphinica és a Telecom Animation derék munkát végzett.

Ennyi idő után még a karakterek is jók, nincs olyan, akit utálnék, vagy idegesítene. Jók, szerethetőek.

Ami nem

A történet nem tartalmaz semmi extrát, amit eddig ne láttunk volna. A fantasyknál megtanultuk, hogy ne kérdezzünk rá mindenre, ami nincs megmagyarázva, csak fogadjuk el. Az anime végéig vagy elmondják vagy nem. Ez itt sincs másképp, fel tudnám tenni sok helyen, az "ez miért van így?" kérdést. De megkönnyítem a dolgom, ha azt mondom, "ok, így van és kész", vagy szimplán elfogadom, hogy ez egy olyan elem, ami benne volt a játékban és rajta volt a kötelező elemek listán, amit át kellett emelni. A baj akkor van, ha ebből sokat kapunk. Szerencsére a Chain Chronicle még nem tart itt.

Tartok attól, hogy kicsit ellaposodik a jó kezdés után, és túl sok karaktert pakolnak be a játékból, aminek semmi haszna, csak be kellett tenni. Ennek már látszódnak jelei, de igazából elég csak 5-6-ra figyelni.

A karaktereken meglátszik, mikor használtak CG-t. Szerencsére nem sokszor, és egyáltalán nem zavaró.

Értékelés

Ígéretes fantasy, ami élvezhető. Előnye, hogy nincs 32 része a játéknak, így talál lezárás várható.

Chaos;Child

Újabb pontosvesszős anime. Az őszi Occultic;Nine első részétől szó szerint kiugrottam az ablakon, így azt későbbre halasztottam.

A Chaos;Child egy rész alapján sokkal fogyaszthatóbb, mint a fent említett darab. Az első rész 40 percesre sikerült, mivel az első fele az animének az előzményt, a Chaos;Headet idézte újra. Megjegyzem

nam túl jól, elég kapkodásra is infőszenyire sikerült. A rész második fele pedig a tényleges első rész. Ebből annyit szűrtem le, hogy a *Chaos;Head* gyilkosságait valaki újra felidézi és elkezd gyilkolni, hőseink (akik természetesen iskolások) pedig ebbe keverednek bele. A helyszín ismét Shibuya, és feltűnik egy rejtélyes szumo matrica.

Ami tetszik

Egy rész alapján sok mindent nem tudok és nem is szoktam leszűrni. Inkább azt mondom, ennyiből nincs bajom semmivel. A zene egész jó, hajaz a többi pon-

toszesszős animére. Az előadó is ugyanaz, a hangzásvilág is dettó. A karakterekkel sincs még semmi bajom. Normálisak.

Ami nem

A grafika lehetne jobb is, az animáció több helyen darabos a karaktermozgásoknál. Minden cselekménytől függetlenül a nemek eloszlása suliháremet ad. Bár ez még nem akkora baj.

Értékelés

Remélem izgalmas lesz és tartalmaz majd olyan fordulatokat, melyeket a franchise-tól elvárunk.

DanMachi OVA

Decemberben érkezett ez az egy részes OVA, ha már tavasszal jön a sorozat második évada. Előre leszögezem, a 2015-ös első évad nem tetszett, így nem esett nehezemre 2 évet várni a folytatásra. No de, most nem a sorozatról van szó, hanem az ováról.

Mint minden második vagy sorozatközi ova ez is miről szól? Nah miről? Hát persze, hogy fürdőzészről és ecchiről.

Bell és csapata a gigászi csatából hazafelé - de még a dungeonban - egy rejtett barlangra bukkannak, ahol mi más lenne, mint egy melegvízű forrás. Természetesen az egyik férfi tagnál van egy halom női für-

dőruha (mert ez kell, ha harcolni indulunk egy szörnyekkel teli régióba) mindenki méretében, egyedül Hestiáé bizonyul kicsinek, el is szakad. Ha ez még nem lenne elég, mármint a fürdőző csajok, akkor mit ad isten, a víz a barlangi szörnynek köszönhetően oldani kezdi a ruhát (FMP: Fumoffu ruhafaló vírus megvan?)

Ami tetszett

A könnyed ecchi téma, de hát férfi létemre ez normális. Jól időzítették az OVÁt, így meghozza a kedvet a második évadhoz. Történetmentessége ellenére közvetlenül az első évad vége után játszódik, tehát nem bárhová betehető rész. Ezt jobban szoktam szeretni.

Számomra a legviccesebb, hogy Welf úgy vezette le a Ryu által keltett "izgalmát", hogy Ryut kifaragta a kőből.

Ami nem

Akár mennyire szeretjük az ecchit, az eszközkészlet gyenge. Bár általában mindig ugyanazokat szokták használni a készítőik. Mindazonáltal az oldódó ruha nem volt rossz.

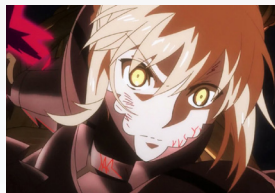
Felesleges epizód, tényleg csak kedvcsináló.

Értékelés

Elvett majd fél órát az értékes időmből.

Fate/Grand Order: First Order

Ennek az egy órás specialnak december 31-én volt a premiere, így ez volt az utolsó anime, amit láttam tavaly. Még az esti buli előtt meg tudtam nézni. Le kell szögezmem, hogy ez inkább csak egy promó a játékhoz vagy éppen kedvcsináló.

Ennek megfelelően inkább bevezető, ami megpendítette a sztorit, innentől pedig játsz tovább. Hőseink feladata nem más, mint a különböző idősíkokat megvédeni azok ellen, akik ezt meg kívánják változtatni. Ehhez kaptunk egy globális szervezetet, ami persze messze a havas hegyek között van.

Ami tetszett

Az, hogy Fate. Saber nagyon menő volt. Szép volt a grafika és az animáció, még úgy is, hogy olyan stúdió nyúlt a Fate-hez, ami eddig még nem. Tetszett Fuyuki city szétrombolva, és ez az első Fate anime, ami kiterjeszti a szent grál háború univerzumát (az illyát nem számolom), ám rövidségéből adódóan nem sokat kezd vele.

Ami nem

Csak egy special. Mivel nem tervezek játszani a játékkal, így ez nekem egy befejezetlen levegőben lógó cucc. A főbb karakterek sem karcoltak meg.

Értékelés

Plusz egy Fate az univerzumban, kedvet csinál legalább a *Heaven's Feel*hez és az *Extrához*. Így az idei év a Fate éve. Jeee.

Masamune-ku no Revenge

Ahogy a *Chain Chronicles*nél írtam egy ideje szünetet tartottam a sulis animékben, így itt az ideje visszatérni ehhez is. Ennek fényében választottam ki ezt az animét, bár kicsit elszomorító, hogy még fut a mangája.

Ami tetszik

Két rész alapján még nem sok konkrétum tudok mondani. A zene tetszik, a grafika normális, hozza a színvonalat, amit kell. A karakterek is szimpatikusak. Ez már sokat dob az élményen.

Tetszik az alapfelállítás is, hogy barátunk dagiból szépfíúvá gyúrta magát, és visszatér bosszút állni gyerekkori ellenségének forrásán.

A jégkirálynő karakter valahogy jobban szokott tetszeni mint a túl cuki, túlpörgő,

túl félnék karakterek, így ezzel sincs bajom. Ráadásul kellően szeműt is.

Masamune-kun stílusában vannak jó pontok meg elhatározások, de ez még kevés és lehetne úgymond szemetebb, akkor méltó kihívója lenne Akinak. Remélem nem veszi fel a tipikus sulitűcs szerepét. Szegényke túl naiv.

Ami nem

Félő, hogy a fenti aggodalmam valóra válik, mert hát mégiscsak egy suliromi történet, és a két főszereplő egymásnak van rendelve, nem melleleg hárém is. De remélem azért szikrázó és szórakoztató

lesz a kapcsolatuk. Szóval hajrá Masamune-kun, légy férfi és állj a sarkadra!

Szintén tartok a kicsi problémák túldrámázásától is.

Értékelés

Ezidáig úgy néz ki, a tipikus suliromi kategóriában egy jobbik fajtát sikerült kifognom. Rám is férne, mert a "szünetem" előtt elég tré darabokat néztem.

Onihei

Szamarujós animét mindig jó nézni. Általában szeretni szoktam a témát. Az *Onihei* címet viselő anime így eléggé csábított, ráadásul seinen. Nem melleleg a szigetországban is népszerű. Hasegawa nyomozó kalandjait követhetjük nyomon a 18. század vége felé, akinek csapata, vagyis rendőri osztálya elsősorban tolvajokra specializálódott.

Az első rész elég sok mindent bemutat. Az eleje kapásból egy brutális kihallgatás-

sal indul, majd egy nyomozás után a tolvajbanda elfogásában teljesedik ki. Hangulata címmek ígérkezik.

Ami tetszik

Egyelőre tetszik, amit mutat. Szép a grafika, kellően részletes, és az animációval sincs problémám, tetszetős a zene is, a maga jazzes beütésével. A karakterek eddig még nem tudtak értelemszerűen kitűnni, de első körben nincs velük semmi gond. A kort is jól bemutatja, a ruhákat és karakterkinézeteket megfelelően ábrázolják.

Ami nem

Remélhetőleg komplexebb ügyeket is kapunk majd, illetve jobban látjuk a nyomozás részét, mert az első epizód ebben kissé szegényes volt.

Értékelés

Újabb szórakoztató samurájos anime.

Chi's Sweet Home 2016

Chi cica kalandja még mindig fut, és ha hihetünk a forrásnak, akkor 48 részes lesz. Jelenleg 15-nél tartunk. Chi annyira aranyos, hogy az már szinte bűn, a heti cukiság adagot tuti megadja abban a 12 percben. Bár akadnak benne furcsa megoldások.

Ami tetszik

Elképesztően aranyos, nem lehet megenni egy Chi kalandot sem. Még ha ugyan azokkal a viselkedési formákkal is operál egyszerűen megunhatatlan és vicces.

Erre rátesz a grafika is. Nagyon jól sikerült az animáció, Chi arcai mókások, cukik, egyszerűen szeretnivaló. De ez a többi karakterre is igaz. Mindenki hozza a maga kis bolond formáját.

Ami nem

Körülbelül 3 résszel ezelőtt volt egy epizód, amikor Chi éjjel kiment a parkba, hát az ott megtartott macska diszkótól epilepsziás rohamot lehetett volna kapni. Eddig a Chi viszonylag a realitás talaján vagy közelében igyekezett maradni, de ez durván kimagaslóan hülyeség volt. Nem mellelesleg felesleges is.

Lehet megcsal az emlékezetem, de mintha a régebbi sorozat tartalmasabb lett volna, hiába voltak rövidebbek a részek. Így is hamar eltelik egy rész, de mintha kevesebb lenne benne a "kaland".

Értékelés

Aranyos, egyszerű, felvidító. Látni kell.

Gundam Orphans 2

Továbbra is fut a űr árváinak harca. De már csak egy szezon és vége a második évadnak is. Komolyan kitarás kell ehhez a Gundamhoz (na, nem mintha a többihez ne kéne).

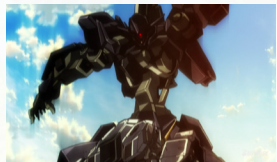
Ami tetszik

Jó ötlet, hogy egy nagy háború után járunk és ehhez kaptunk egy új időszakot is, továbbá most nem kolóniák vannak, hanem a Mars, mint új helyszín. Innen származnak főhőseink is, akik háborút megélt fiatalok, így nem kell átessenük a csataszüzetségen, a halált is könnyebben dolgozzák fel.

Amit még kiemelnék: jó, hogy Mikazuki fizikailag amortizálódik a Gundam irányítása miatt, ami gundam hősré eddig nem volt jellemző (Kamillt kivéve).

Ami nem

Valahogy úgy érzem ez a sorozat nem tud mit kezdeni saját magával, erőltén és vontatott. Az anime felén túljutva kije-

lenhetem, hogy a Sunrise megpróbálta a karakterek közti kapcsolatokra, viszonyukra és egymás iránt érzett aggodalmukra ráhelyezni ennek a Gundamnak a sztoriját, de valljuk be, ez nem működik. Ahhoz, hogy jó legyen két dolog hiányzik: jó karakterek és jó kapcsolati rendszer. Az elmúlt pár rész harcosabbra sikerült, azonban az egész sorozatot a dumálás jellemzi, ami jó lenne, ha fejlődnének tőle a karakterkapcsolatok, de nem. Minden ott tart, ahol az első évad első részében. Orga és Mikazuki testvéri kapcsolata a legstabilabb, de az is belefut a saját magába.

Az antagonista oldal sem jeleskedik semmiben.

Az egész történet koncepciója, világ-felosztása ködös, és a karakterek maguk sem tudják néha, hogy hova is akarnak kilyukadni.

Értékelés

Ez eddig az egyik leggyengébb Gundam, amit láttam. Unalmas történet, unalmas karakterek. A sok karakterrel nem

tudnak mit kezdeni, nem tudják eléggé bemutatni őket. Ebből a szempontból rossz a rendezés, mindenkin időzik kicsit, aztán tovább áll. Mintha kötelező lenne minden karakternek minden részben benne lennie.

Kiitarou Shounen no Youkai Enikki

Gyakran előfordul, hogy vágyom egy rövid sorozatra, így lestem meg a Yama no Susumét is. (AniMagazin 34. szám). Ezúttal egy rövidebb darabra esett a választás.

A short tv-sorozatok arra jók, hogy ha kevés időnk van animézni, akkor is meglegyen valamennyire az adagunk.

Az első rész megtévesztő lehet azoknak, akik nem komolytalan cuccot várnak az animétől. Különböző démonok esnek egymásnak, harcolnak, bonyóznak. De az epizód vége tisztázza mit várhatunk, amikor egy fiú meg egy lány odaáll egymás elé veszekedni: ki nem takarított ki rendesen.

A sorozat epizódonként négy perces,

főszereplője Kiitarou, akit egy erdőszéli viskóba paterolnak, mivel rossz volt.

Ezután minden rész egy a japán folklórban létező youkai mutat be, persze teljesen komolytalanul. Kiitarou állandó lakótársa, a Suzu névre hallgató zashiki warasi (otthonokban lakó jó szerencsét hozó gyermekszellem). Állandó karakterként megkapjuk még Yuki-onnát és lányát Yukinót valamint egy Kitsune hölgyet. Mint mondtam semmi komolyra ne gondoljunk. Utóbbi perverz, Yuki-onnának pedig a szavaitól is lefagy az ember, annyira lekezelő.

Ami tetszett

A 12 rész alatt több "valós" youkai is megismerünk. A teljesség igény nélkül: Akaname, aki fürdőszobákban fordul elő és hosszú nyelve van, Tenome a szerencsejáték-szellem, kinek szeme a tenyerén van (itt van egy Kajji paródia is), vagy az Ungai-kyou, a youkaiütőkör. Ha pedig esetleg valakinek nem esett volna le, hogy az aktuális részben lévő youkai micsoda, annak a rész végén két mondatban elmondják.

A grafika normális, nézhető, mondhatni szabványos animegrafika, semmiféle extra művészi képekkel nem spékelték meg. Opening nincs, csak ending, ami nem olyan rossz.

Ami nem

Kevés epizód, még néznék párat, több youkaijal.

Túl gyermetes, kevés helyszín.

Értékelés

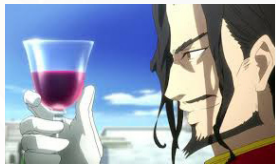
50 perc alatt végig lehet nézni, igaz még fut az alapjál szolgáló manga, de mivel epizodikus, ezért nincs hiányérzet. Rövid szórakozásnak teljesen jó.

Shuumatsu no Zetta

A nagyjából véleményemet és a részleteket leírtam a magazin elején lévő ismertetőben, itt a sorozat második feléről fogok spoileresen írni.

Ami tetszett

Ez a sorozat már az elején is tetszett,

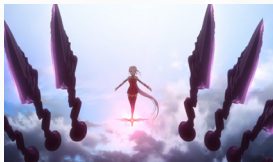

és a végén sem változott meg a véleményem. Örültem, hogy a második fele kicsit sötétebb, vagyis inkább drámaibb tónust kapott. Izetta elfogása, és Berkmann ténykedése révén Sophieval történő csatája valahogy kellett bele. Kellott egy méltó ellenfél Izettának az anime végi nagy csatához.

Örültem, hogy az Elystadi oldalon is történt haláleset és Berkmann árulása is kellemes esemény volt. Ezek mind azok a kis váratlan pillanatok, amiket nem vártam az animétől.

A grafika végig megtartotta a minőségét, a végén is szép volt.

Hozzá kell tegyem a végső csatában

a vonatok és tankok dobálásán eléggé néztem, hogy ez most mi, de még mindig jobb, mintha szívárványszínű varázslatokkal csapoktadták volna egymást a boszik.

Mivel alternatív idősíkot választottak a készítőik így el is térhetnek a valós történelemtől. Ez meg is történt a sorozat végén is. Gondolkodok itt a német oldalon lévő atomrakétára és a német birodalom vezetőjének halálára. Ami bár kísértetiesen hasonlított Hitler halálához, az animében ez 1941-ben történt meg.

Egyszerűbb és sablonosabb animék gondoltam, annak ellenére, hogy így sem egy sokáig fennmaradó alkotás. De azért kellemes emlék/élmény marad.

Ami nem

Jobban örültem volna, ha több stratégiai megbeszélést látunk, több jelenetet vagy képet a háborúból, ehelyett túlságosan is rámentek Izetta és Fine kapcsolatára, ami önmagában nem baj, mert így van két karakter, akik kiemelkednek a többi közül. De túlságosan rájuk fókuszáltak, és így minden mást elhanyagoltak. A végén pedig hiába erősítették rá erre, nem tudott kibontakozni.

Értékelés

Aki szereti az alternatív történelmet kis mágiával, boszikkal, és egyszerűbb darabra vágyik, annak tudom ajánlani. Hasonlóan mondanám a Valkyria Chroniclest, ami bár játékadaptáció, és lehetne folytatni, de

karakterekben és eseményekben jóval erősebb. Bár tény, hogy kétszer olyan hosszú. Az Izetta 7 pontot kapott.

Trickster

Ez az anime még mindig rossz. Unalmas, üres, felesleges karakterekkel, gyenge főgonoszal. Komolyan elgondolkodtam, hogy el kéne olvasni valamit

Edogawa Ranpótól, hogy lássam, mit írt ő és mit csináltak a műveiből, mert a tavalyi Ripo Kitan so vett meg, de ez egyenesen katasztrófa.

Ami tetszik

Ő, ez nehéz. Inkább mondjuk azt, hogy tetszene, ha a felnőtt karakterek felnőttesen viselkednének, és egy komolyabb nyomozós sztorit kapnánk. De sajnos nem így lett.

A 10. epizód csak azért tetszett, mert a húszarcú agyilag kínozza Hanasakit, akitől egyenesen a falra mászom már az első rész óta, a bátyja halála miatti hisztériáért pedig

egyenes fejből. Szóval tetszett, hogy végre kikészítik kicsit. A 11. része egész harcos volt, de nem szórakoztatott.

A grafika nézhető, a zene hallgatható.

Ami nem

Hát kb. minden más.

A történet egy nagy nulla, amit a karakterek csak tovább rontanak. Akechin, Kobayashin és max a húszarcún kívül mindenki más felesleges és csak rontja az amúgy sem csodás összképet. A többi karakter használhatatlan. Hanasakinak lenne egyedül haszna, de ő meg túlpörög, és egy hisztis tini. A húszarcú, mint főgonosz rémes. Játsszik Akechivel, mint macska az egérrel, és oké, hogy őt ez szórakoztatja, de az egész teljesen gyermeketeg. Az ok pedig egy szimpla bosszú.

A cucc elvileg a jövőben játszódik, de ennek kb. semmi nyomát nem látjuk a környezetben, akár napjainkban is lehetnének.

Értékelés

Bár ne létezne ez a sorozat.

